

OCHRONA REZERWATOWA W WOJ. KUJAWSKO-POMORSKIM

Ewa Krasicka-Korczyńska, Maciej Korczyński

Według stanu na 01.01.2016 w województwie kujawsko-pomorskim były **94 rezerwaty** przyrody, o łącznej **powierzchni 10412,5 ha**. Stanowi to 0,58 % powierzchni województwa.

Najmniejszy rezerwat, Tarkowo, ma powierzchnię 0,25 ha. Największą powierzchnię zajmują rezerwaty: Nadgoplański Park Tysiąclecia 1882,65 ha, Dolina rzeki Brdy 1681,50 ha, Dolina Osy 665,12 ha i Jezioro Rakutowskie 414,07 ha. Powierzchnia rezerwatów w przedziałach: do 10 ha, 10 – 30 ha, 30 – 100 ha, 100 – 200 ha, 200 – 400 ha.

WIĘCEJ:

Położenie województwa na tle makroregionów

(Kondracki 2000)

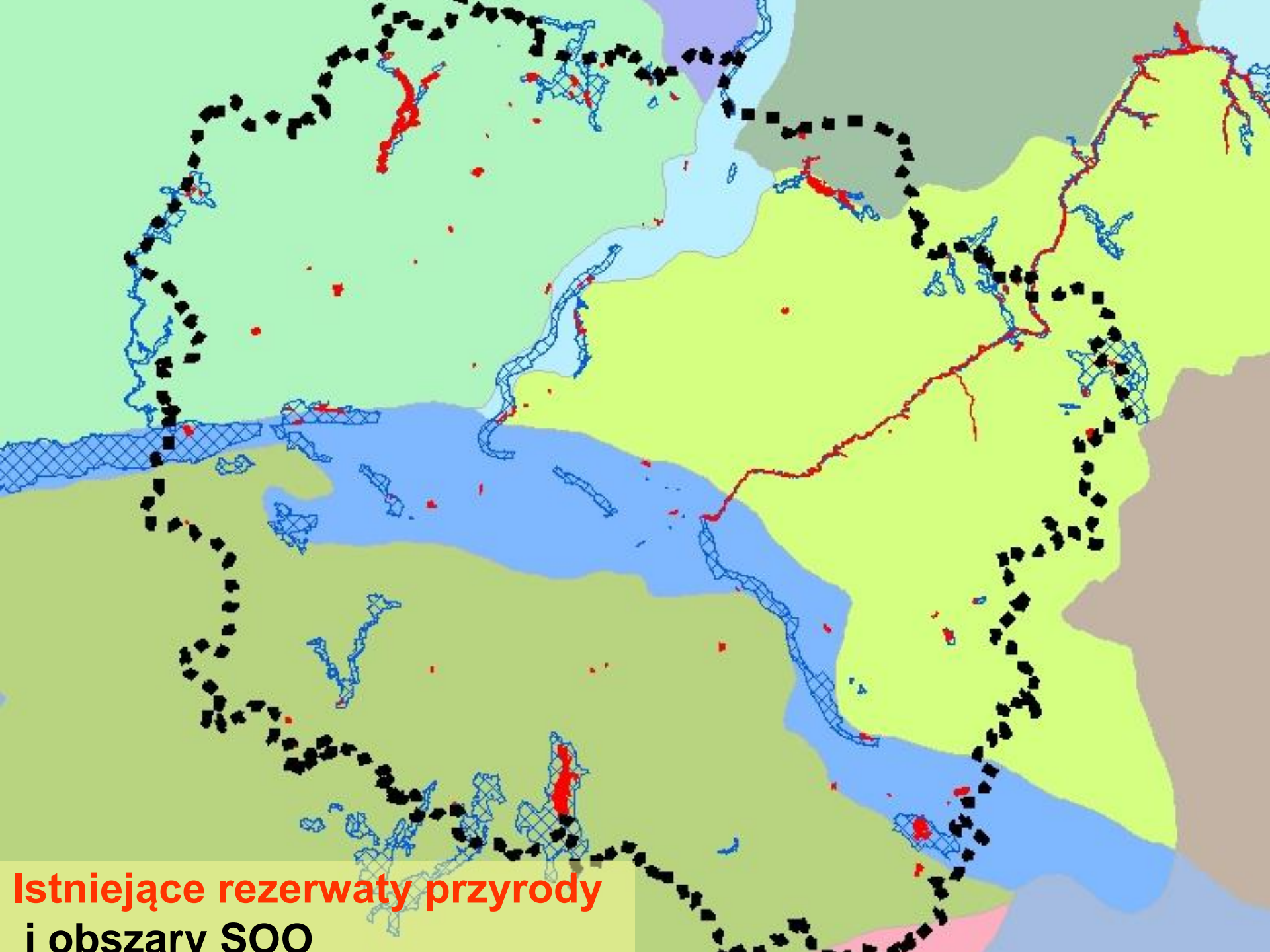
Nizina Południowowielkopolska Nizina Środkowomazowiecka

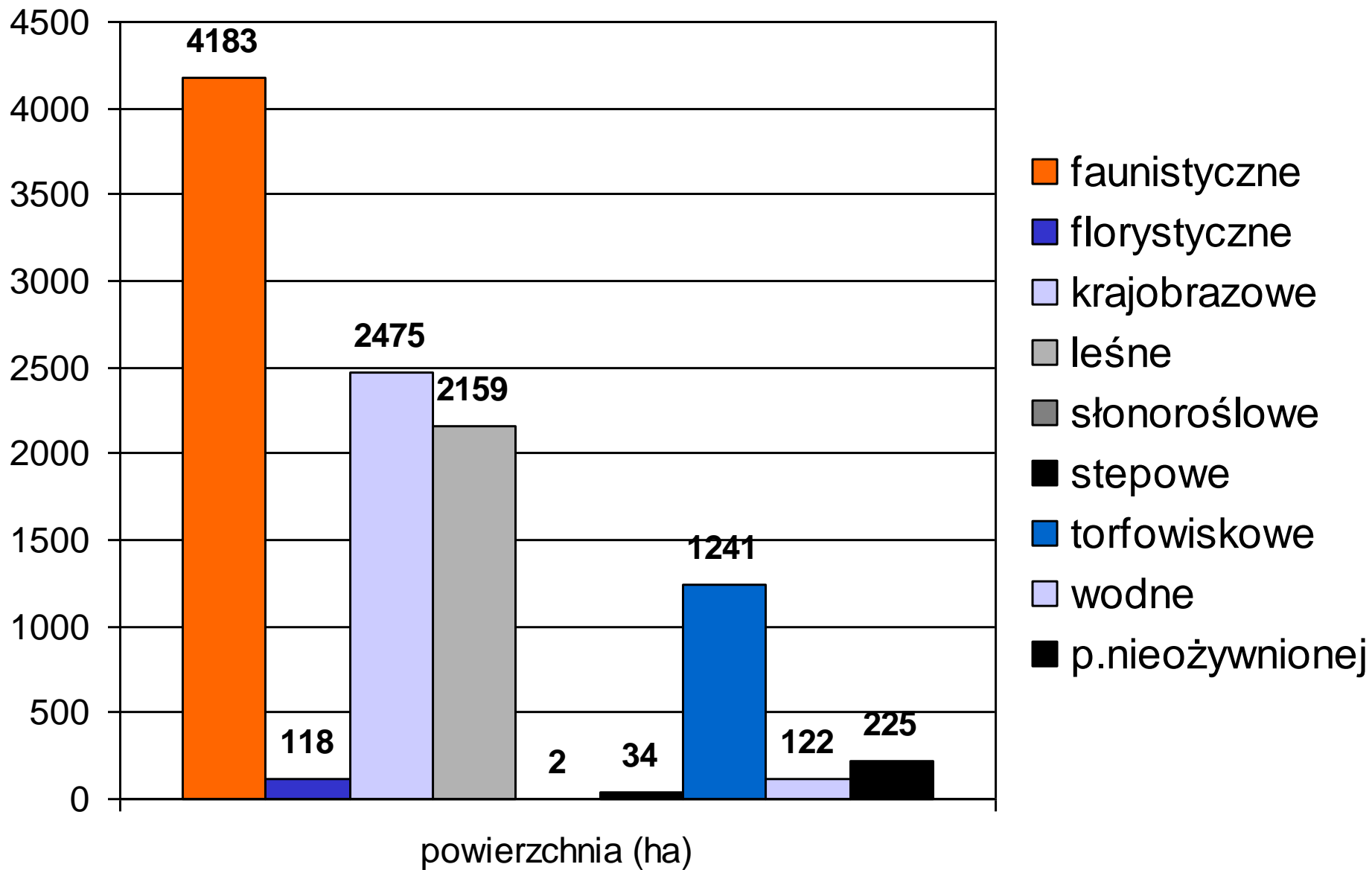
OSO
Obszary Specjalnej Ochrony

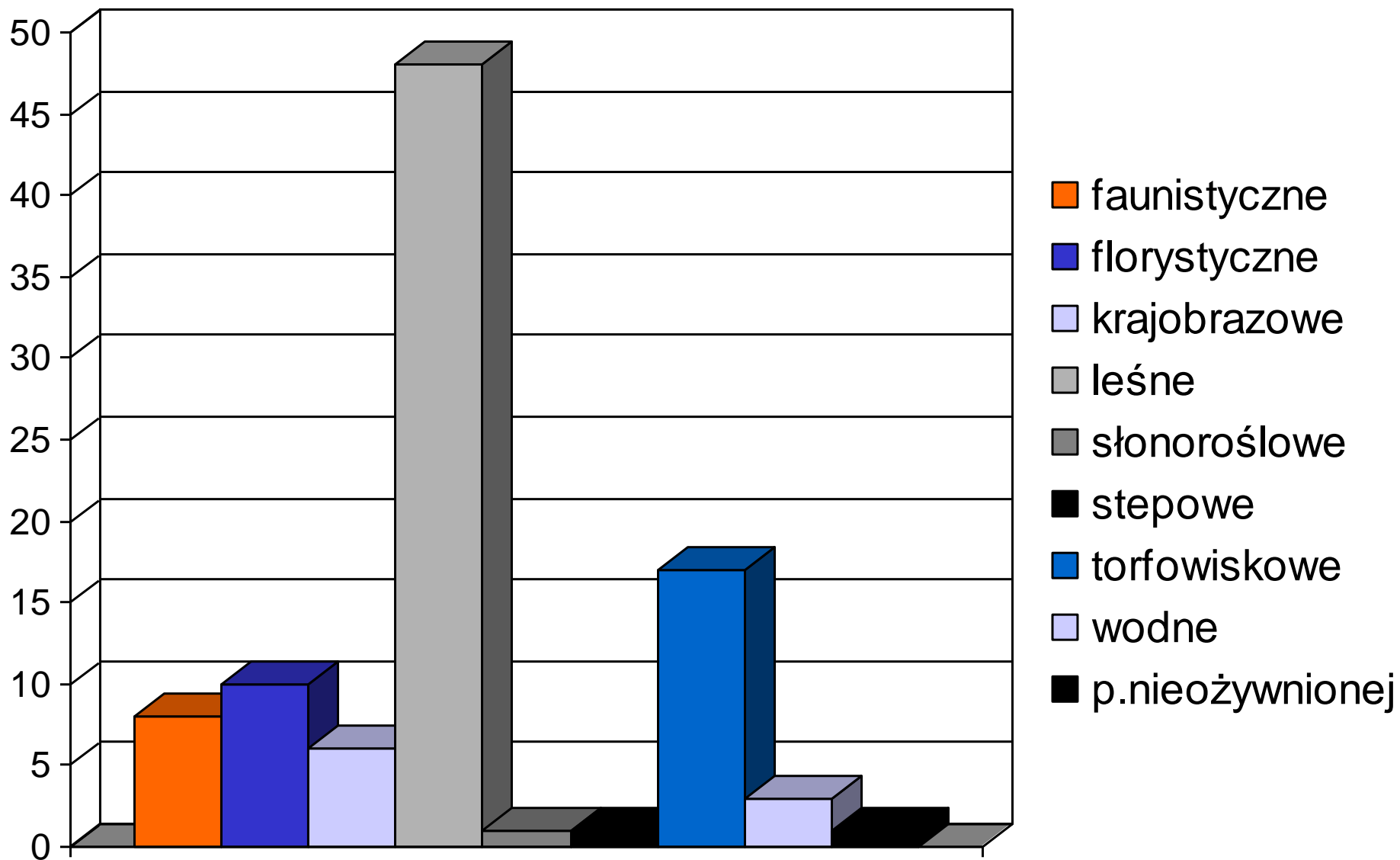
OSO Obszary Specjalnej Ochrony
SOO Specjalne Obszary Ochrony

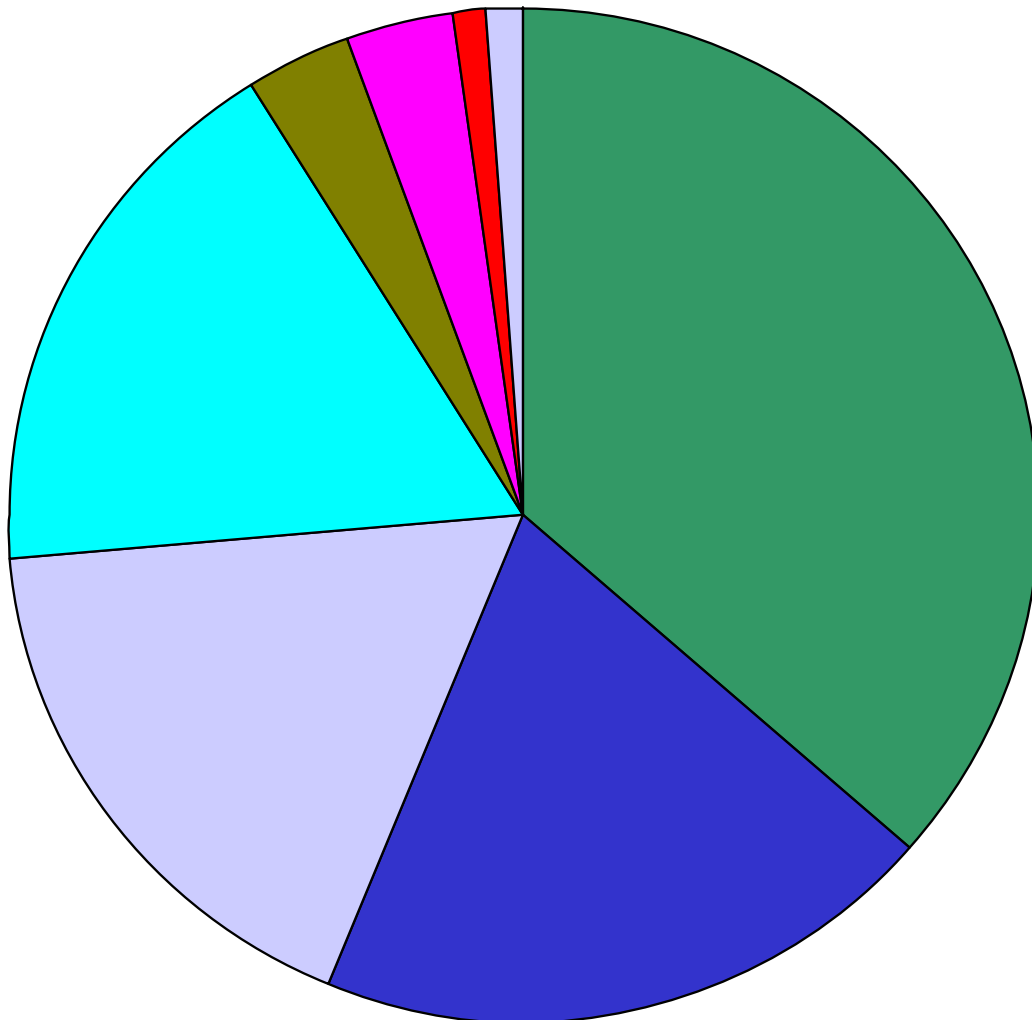
**Istniejące rezerwaty przyrody
i obszary SOO**

Powierzchnie i typy istniejących rezerwatów (104125 ha)

Liczba istniejących rezerwatów (stan na 1.01.2016_94)

- wkraczanie gatunków obcych
- sukcesja wtórna
- antropopresja
- zaburzenie stosunków wodnych
- eutrofizacja
- presja zwierząt
- kłusownictwo
- rybactwo

Zagrożenia rezerwatów przyrody

Obszary proponowane do ochrony rezerwatowej

- wodne
- leśne
- stepowe
- słonoroślowe
- torfowiskowe
- florystyczne
- krajobrazowe

Najpilniejsze zadania

1. Weryfikacja terenowa rezerwatów istniejących (niewystarczające dane, nieaktualne).
2. Badania terenowe obiektów projektowanych do ochrony rezerwatowej (rozpoznanie, określenie stanu, zaplanowanie działań ochronnych).
3. Przygotowanie dokumentacji o ustanowienie rezerwatu.
4. **Niezwłoczne zabezpieczenie ochrony rozpoznanych już kluczowych siedlisk przyrodniczych związanych z gospodarką rolną (szczególnie halofilnych, łąkowych (łąki selernicowe, świeże) i murawowych), poprzez zachęty organizacyjne i finansowe.**
5. Ustanowienie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenach wpływających na obszary chronione.
6. Podnieść jakość opracowań ekofizjograficznych do studiów uwarunkowań rozwoju przestrzennego gmin.
7. Wzmocnienie edukacji w zakresie zagrożeń ze strony gatunków obcych.
8. Propagowanie kodeksu dobrych praktyk dla architektów krajobrazu, ogrodników i szkółkarzy.

Dziękuję za uwagę